

1847-12-02

AFSENDER

Hanne Westengaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Olympia Freund
Svend Grundtvig
Gitte Høyen
N.L. Høyen
J.Th. Lundbye
Hanne Westengaard

Arkivplacering:
Mappe 15 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Hanne Westengaard skriver om fælles venner og beder om et brev i anledning af julen.

TRANSSKRIFTION

Mappe 15 nr.15

Løverdag den 11te December 1847

Tillader De ikke nok kjære Skovgaard! At jeg sender Dem ogsaa en skriftlig Tak for al den godhed jeg altid, men især i den sidste Tid i Hovedstaden, modtog saa rigelig beviser paa, Deres venskab er mig dyrebart og det forekommer mig i det Øjeblik jeg har skrevet dette, næsten for indbildsk, dog jeg maa jo nok i Erindringen kalde en saa stor Godhed og gjensidig Udveksling af Tanker Venskab. Jeg lever Lykkelig i Tanken om mine kjære Fraværende og Gud være lovet ogsaa for det meste lykkelig i det nærværende, om ikke altid til den Grund, som jeg synes det burde være Tilfældet. Alle her, især den velsignede Broder, er jo ogsaa usigelig gode imod mig og jeg er saa lykkelig ved lidet at kunne være Meget [noget] for de forskjellige Parter her! Det er vist langt fra hvad det skulle være! Lauritz er saa nøjsom, næsten alt for let for hans Omgivelser at tilfredsstille. Undskyld [at] min Sætning blev lidt tydsck, det kommer vist af at jeg læser af [?Rudelbach] For min Broder og det er et sprog fuldt af Germanisationer. Jeg begynder min Dag med at læse med Louis og undertiden med at læse for min Broder, for det meste religiøse Ting eller i den Retning. Mine Øjne er ikke gode, det generer lidt ved læsningen. Jeg var igaar et Øjeblik hos Grosserer Moses, hvor jeg saa nogle hollandske Billeder! Det var en stor Glæde, men Tiden var kun kort. Hvor Grundtvig forstaar ogsaa at tiltale barnehjertet

-2-

det ser jeg naar Louiz skal lære G. Psalmer, da er det med Liv og Lyst og langt fra saaledes med de, som han ikke kan gaa ind paa. Det var en deilig Sang af Svend G. havde skrevet til Møller. Georgia har været saa god at sende mig den. Igaar lille Lympas Fødselsdag tænkte jeg paa, hvorledes arrangementet var gjort da det var Fredag, maaske ere de hos den kjære [?Søren] Freund i aften, i stedet for som sædvanlig om formiddagen. Jeg længes ret efter at høre fra Dem, kjære Skovgaard! Faaer jeg ikke nok nogle Linier ved Juletid? Denne post bliver jo lidt vemodig her i Huset, Minderne er saa stærke for den gode Broder fra i fjor, da var baade Moder [Kone] og Datter til stor Glæde for ham. S.M var her i Julen, det er ikke rimeligt at gamle Madam Høyen oplever denne Post dog ingen kan jo vide

det.-

Gud give jeg altid maa høre godt fra mine kjære i Hovedstaden! Hvorledes gaar det Høyen paa Museet, begynder han forelæsninger efter regler paa Akadamiet? Jeg længes ofte meget efter Gitte, Høyen og dem,[som] jeg altid tænker mig i Forbindelse med det kjære Helsingør. Tirsdag eller Onsdag forestiller jeg mig ofte, at De og Lundbye vil være i nr. 15 og ønsker vel at komme og deltage i det Samliv. Torsdagen er det saa deiligt har jeg bestemt med at finde mine Venner, ikke at tale om Løverdagen! Hils dag alle de kjære, som der forsamlede er.

Hils ogsaa hos Grundtvigs hvis de interesserer dem for en hilsen fra deres hengivne Hanne Westengaard

Thursday Jan 11th December 1947

Tillad det ikke nok Gode Skovgaard! at jeg saa
 den dog ogsaa en smule, Ende for at den god nok jeg altid,
 mine af det: den sidste Tid i Gode Skovgaard hvor jeg saare
 ligledes ogsaa, Datoer Maanedet at en mig dybt ved det
 Sammenhæng mig: det Bindeblik jeg for Gode Skovgaard
 som for indtil det jeg mig som for i Gode Skovgaard
 den at jeg for god nok det Gode Skovgaard ved sigling af den her, den
 Preben - jeg kommer lykket i Gode Skovgaard og mine Gode
 Skovgaard og god som det ogsaa for det venter lykke,
 ly - det Bindeblik, om i den sidste al den god, som
 jeg som det Bindeblik som i Gode Skovgaard. alle her, for den
 Bindeblik broder om ja ogsaa i Gode Skovgaard. med mig
 og mig som for lykket og det Bindeblik at Gode Skovgaard
~~ikke~~ for den for Gode Skovgaard for; det er nok
 enough for, som det Bindeblik som i Gode Skovgaard som for mig
 Gode Skovgaard, alle for det for som Gode Skovgaard at Bindeblik
 Bindeblik. med Gode Skovgaard Bindeblik Bindeblik Bindeblik, det
 Bindeblik mig af, at jeg Bindeblik af Bindeblik for mig
 broder og det er at Gode Skovgaard Gode Skovgaard. jeg
 Bindeblik mig den mig mig at Bindeblik mig Gode Skovgaard
 som mig at Bindeblik for mig broder, for det Bindeblik
 Gode Skovgaard alle i den Bindeblik. mine Gode Skovgaard
 Gode Skovgaard, det Gode Skovgaard og Bindeblik. - jeg mig i Gode Skovgaard
 Bindeblik for Gode Skovgaard mig for mig Gode Skovgaard
 den Bindeblik, det mig at Gode Skovgaard mig Bindeblik mig den
 Bindeblik. Gode Skovgaard for Gode Skovgaard og det Bindeblik Bindeblik

Det faar jeg naar en kær's skal leve og oplyses, da
er det skudt his og lyst og lyst for fæltes med de som
jeg ikke kan gøre med jer. Det var en rigtig barm, at
Lucia og hendes bror vil villen, George's ved navn for
godt at skrive mig den. Jeg var lidt lykkelig og
hævede jeg jer, forklarer arrangementet som gjort da det
var søndag, men den er da for den her den fremtid: efter
i søndag, som på søndag den søndag. - Jeg længes
vel efter at se for den, her Skagsholm! Kan
jeg ikke nok nogle timer med fæltes. Den
Bisk bliver jo lidt søndag for i høst, vinderne er
for her for den gode brøder for i for, da det blev,
da det blev og datter vil for gæder for som det var
for i Tiden, det er ikke rimeligt at gamle vinderne
Højere og lader den Bisk dag Tager kan jo se det.
God give jeg altid mere som godt for mine her:
Højere! Højere! Højere! Højere! Højere! Højere!
Højere! Højere! Højere! Højere! Højere! Højere!
Jeg længes efter, meget efter Gætte, Højere og den som
jeg altid tænker på forbindelse med det her Højere.
Eindag eller søndag forstiller jeg mig ofte, at da og
Lundby vil som det 15 og datter vil at kunne datter
og i det danske søndag er det for rigtig for jeg har
hvert med at finde mine venner, ikke at tale om
Lundby; for jeg alle de her, som der forfærdede er.
Jeg efter for Grundlovs for de indvæsende den for en hel
for for den yngre Hanne Westengaard.